

[Ingeborg Refslund Thomsen.]

Det er maaske vanskeligt at udrede, hvorfor saa faa Sygeplejersker gaar ind i denne specielle Uddannelse. Naturligvis gør den almindelige Mangel paa Sygeplejersker sig ogsaa gældende her. Medens man ved Aarhus Universitet begyndte med at uddanne 40 Sygeplejersker aarlig, er der nu skabt Mulighed for at uddanne 60. Undervisningen er gratis, men Ophold og Bøger koster naturligvis en Del. Imidlertid giver Dansk Sygeplejersaad rentefri Laan, og der findes ogsaa Legater. Lønnen er ikke ringere end Hospitalssygeplejerskers; den begynder med 5 500 Kr., stigende til 6 800 Kr. og 6 900 Kr. Sundhedsplejersken har sit eget Hjem uden for et Hospital, hvad mange Sygeplejersker netop sætter stor Pris paa, og hun er ikke bundet til en fast Arbejdstid; men maaske er Arbejdet for kedsommeligt, for ensformigt. Jeg tror, det vilde blive mindre ensformigt, hvis man, som det er sket i Finland og Sverige, udvidede Arbejdet til ogsaa at omfatte Skolesundhedspleje. Der er Sogne, hvor der kun fødes 10, 20, 30 Børn aarlig, og en fuldt beskæftiget Sundhedsplejerske kan tilse over 200 Børn. Enten maa en Sundhedsplejerske paa Landet betjene flere Sogne, eller ogsaa maa hendes Arbejde udvides til ogsaa at omfatte Skolesundhedsplejen. Jeg tror, det sidste vil være det rigtigste, i alt Fald i de tyndt befolkede Egne; i København og i de store Byer er det noget andet.

Jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale, at man udskyder Revisionen af Loven.

Indenrigsministeren (Smørum): Jeg takker samtlige ærede Ordførere for den meget grundige og meget sagkyndige Behandling, som dette lille Lovforslag har faaet her i det høje Ting, og jeg takker for det venlige Tilsagn om at ville medvirke til Lovforslagets Gennemførelse.

I Anledning af de Bemærkninger, der er blevet fremsat af det ærede Medlem Hr. H. P. Johansen om, at Loven ikke udnyttes i ret stor Udstrækning i visse Egne af Landet, tror jeg, det er nødvendigt, hvad det ærede Medlem for øvrigt selv var inde paa, at gøre opmærksom paa, at naar det ikke er Tilfældet, skyldes det vel ikke altid, at der mangler Interesse for Loven, eller at der ligefrem skulde være Modvilje mod at udnytte Loven. Men en af Aarsagerne — og en meget væsentlig Aarsag — til, at Loven ikke har faaet den Virkning ud over hele Landet, som man kunde ønske, er, at der har været stor Mangel

paa Sundhedsplejersker. Jeg er enig i de Betragtninger, at det vilde være meget ønskeligt, om man kunde faa uddannet langt flere Sundhedsplejersker, end Tilfældet har været.

Naar der har været ytret nogen Tvivl om, hvorvidt det var rigtigt at udskyde Revisionen af Loven saa længe som foreslaaet, vil jeg gerne gøre opmærksom paa, at vi har to andre Love, som handler om Helbredsundersøgelser for Børn, nemlig Loven af 30. April 1946 om Lægeundersøgelse af Børn fra Fødselen til det 7de Aar og Loven af 12. Juli 1946 om Skolelæger. Sundhedsplejerskeloven danner sammen med disse to Love et naturligt Hele, der tager Sigte paa saa godt som muligt at sikre Børnenes legemlige Sundhed til Skoletidens Afslutning. Men disse to sidste Love er først lige begyndt at virke, og jeg synes derfor, det er naturligt, at man prøver paa at indhøste nogen Erfaring. Naar der saa er gaet nogle Aar, kan man tage hele dette Lovkompleks op til en samlet Revision og eventuelt sammenarbejde det til een Lov. Men hvis der rejses saglige og velbegrundede Ønsker om at faa Sundhedsplejerskeloven alene taget op til Revision paa et tidligere Tidspunkt, vil saadanne Ønsker naturligvis altid blive taget under Overvejelse.

H. P. Johansen: Jeg har blot en enkelt Bemærkning at gøre til den ærede Ordfører, der talte for Partiet Venstre. Det ærede Medlem nævnte Spørgsmaalet om en obligatorisk Ordning. Jeg ønsker blot at understrege for ikke at blive misforstaaet, at i det Indlæg, jeg kom med, gik jeg ikke ind for en Tvangsordning. Jeg tog overhovedet ikke Standpunkt til Spørgsmaalet, jeg sagde, det var et Spørgsmaal, der kunde overvejes ad Aare, og man kommer naturligvis ikke uden om at overveje det Spørgsmaal, hvis det er saadan, at der vedblivende er store Omraader, som kun gennemfører Loven med nogle ganske faa Procent. Men jeg har den Opfattelse, at det sikkert er alt for tidligt at tage Standpunkt til Spørgsmaalet for eller imod en Tvangsordning. Man maa se Tiden an og se, hvordan det kommer til at virke.

Saa fremsatte det ærede Medlem nogle undskyldende Bemærkninger for de Landkommuner, som ikke har praktiseret Loven. Jeg har egentlig været inde paa lidt af det samme, idet jeg pegede paa det samme, som nu ogsaa den højtærede Minister understregede, den Mangel paa Sundhedsplejersker, vi alle sammen ved der er. Men